NORAKSTS
Lieta Nr. 142293311
(1-2059-12/26)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2012. gada 28. decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Romāns Dončenko,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *S.J.*, personas kods */personas kods/*, sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011. gada 29. novembra lēmuma Nr. 4553 (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr. 111815715) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011. gada 2. novembrī plkst. 14.18 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – Iestāde) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. 111815715 (turpmāk arī – Protokols) par transportlīdzekļa *Škoda*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, novietošanu otrajā rindā Rīgā, Braslas ielā 21, – Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 130. punkta prasību pārkāpšanu. Par šo pārkāpumu saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) $149.^{10}$ panta piektās daļas 1. punktu transportlīdzekļa vadītājam, kas neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā.

[2] Nepiekrītot Protokolam, *S.J.* (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) to apstrīdēja Iestādē. Ar Iestādes priekšnieka vietnieka 2011. gada 29. novembra lēmumu Nr. 4553 (turpmāk arī – Lēmums) Protokols atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Vadītājam, novietojot automašīnu stāvēšanai konkrētajā vietā, bija jārīkojas saskaņā ar CSN 130. pantu.

Fiksētajos fotouzņēmumos redzams, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai uz brauktuves otrajā rindā.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, ir konstatēts un pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis CSN 130. punkta prasību pārkāpumu. Tādējādi Protokols tika sastādīts likumīgi un pamatoti.

[2.2] LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 1. punkta sankcija transportlīdzekļu vadītājiem paredz piemērot konstantu naudas sodu Ls 30 apmērā. Līdz ar to, kur likumdevējs ir pieņēmis imperatīvu likuma noteikumu, iestādei vairs nav iespēju lemt par konkrētajām piemērotākajām tiesiskajām sekām.

[3] 2011. gada 28. decembrī tiesā saņemta *S.J.* sūdzība par Lēmuma atcelšanu. Sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Transportlīdzeklis stāvēšanai tika novietots atbilstoši CSN 128. punkta prasībām.

[3.2] Noformējot Protokolu, netika ņemts vērā 314.5. ceļa apzīmējums [acīmredzami domāts – 924. ceļa apzīmējums, kas paredzēts CSN 314.5. apakšpunktā], kas apzīmē brauktuves malu. Policijas amatpersona konstatēja, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai uz brauktuves otrajā rindā. Savukārt, ja tiek ņemts vērā 924. ceļa apzīmējums, tad transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai uz brauktuves malas, nepārkāpjot CSN 128. punktu. CSN 130. punkts šajā gadījumā nemaz nav piemērojams.

[4] Paskaidrojumā tiesai Iestāde norāda, ka neatzīst sūdzību, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 1. punktā minēto administratīvo pārkāpumu, kas izpaudies kā CSN 130. punkta prasību neievērošana.

CSN 130. punkts noteic, ka transportlīdzekļus atļauts apstādināt un novietot stāvēšanai vienā rindā paralēli brauktuves malai. Motociklus bez blakusvāģa, mopēdus un velosipēdus atļauts novietot stāvēšanai divās rindās.

Savukārt LAPK 149.[10] panta piektās daļas 1. punkts paredz atbildību par stāvēšanu otrajā rindā.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[10] panta piektās daļas 1. punktu, jāpierāda, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis ir stāvējis otrajā rindā.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot Lēmumu, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Tādējādi tiesa pievienojas Lēmumā norādītajai motivācijai.

[8] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja sūdzībā minētajiem apsvērumiem tiesa norāda turpmāk minēto.

[8.1] Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka novietojis transportlīdzekli saskaņā ar CSN 128. punkta prasībām, bet konkrētajā gadījumā CSN 130. punkts nemaz nav piemērojams.

Tiesa šādam apsvērumam nepiekrīt.

CSN 128. punkts noteic, ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, – brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

Tiesa norāda, ka CSN 128. un 130. punkta normas nav savstarpēji izslēdzošas, bet gan tieši otrādi – CSN 130. punkts papildina 128. punktu. Attiecinot to uz sūdzības iesniedzēja argumentu, tiesa norāda, ka arī brauktuves malā speciāli izvietotajos paplašinājumos transportlīdzeklis ir jānovieto iespējami vairāk pa labi, turklāt nav pieļaujams transportlīdzekļus novietot divās rindās arī tad, ja paplašinājums tam būtu pietiekami plats. Tiesas ieskatā jau pati CSN 130. pantā ietvertās tiesību normas jēga ir saskatāma tajā apstāklī, ka gadījumā, ja transportlīdzekļus brauktuves malā būtu atļauts novietot divās un vairāk rindās, tas vienkārši padarītu par neiespējamu izbraukšanu tiem transportlīdzekļiem, kuri tiktu novietoti vistuvāk brauktuves ārējai malai.

[8.2] Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka nav ticis ņemts vērā 924. ceļa apzīmējums. Tiesa norāda sūdzības iesniedzējam, ka viņš ir kļūdījies attiecībā uz ceļa apzīmējumu konkrētajā vietā. Tiesai no personīgās pieredzes ir zināma konkrētā vieta dabā. Šajā vietā ir nevis 924., bet gan 923. ceļa apzīmējums, kas sadala tajā pašā virzienā braucošu transportlīdzekļu plūsmas. Turklāt norādāms, ka 924. ceļa apzīmējums ir malu līnija, tas ir, tiek uzklāts iespējami tuvu brauktuves ārējai malai.

[9] Tiesa konstatē, ka LAPK 149.[10] panta septītās daļas sankcija transportlīdzekļa vadītājam paredz fiksētu naudas soda apmēru Ls 30 apmērā, kāds arī piemērots sūdzības

iesniedzējam. Likumdevējs par konkrēto pārkāpumu ir noteicis tikai vienu iespējamu soda veidu un apmēru.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka sods sūdzības iesniedzējam ir piemērots normatīvā akta, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ietvaros saskaņā ar LAPK 32.panta pirmajā daļā noteikto.

[10] Tādējādi tiesa nonāk pie secinājuma, ka sūdzības iesniedzējs pie administratīvās atbildības tika saukts pamatoti un soda apmērs tika noteikts atbilstoši. Līdz ar to Iestādes pieņemtais Lēmums ir atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, 289.[13] panta sesto daļu un 289.[18] panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *S.J.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011. gada 29. novembra lēmuma Nr. 4553 (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr. 111815715) atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc nodošanas pastā.

Tiesnesis (*paraksts*) R.Dončenko

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis R.Dončenko
Rīgā 2012. gada 28. decembrī